

KAPITÁNY UTCA EGY

Hajnalhomály, foszló verébszivaj,
 ez itt a háztető alatti erkély,
 lenn sárga bokrok, omlatag falak
 között a sínre ezüst fény szemerkél.
 Lassanként már a Gellérthegyre látok,
 a Várra és a keskeny völgyre, hol
 a szürkességben egy pirosra festett
 játékvonat-szerelvény zakatol.
 Hívős van, vasszag, ülök és pipázom,
 füstöt nyelek, hozzá forró teát,
 lányomra kell itt pár órát vigyáznom,
 nehogy szerelme elvágja nyakát,
 amint ígérte. Pedig munka várna,
 könyvtárbiztonság, könyvillat, a rend,
 amit magam köré emeltem annyi évig:
 egyéniségem ez tartotta fent.
 Kibillentetek megszokásaimból,
 de, jaj nekem, majd visszatérhetek,
 nem lesz már szükség bajszos kerberoszra,
 folytathatom hát azt az életet,
 mit építettem, minden rendeződik,
 nem nézek többé fönről vonatot,
 nem hallgatok sínkattogást, verébdalt,
 nem látok ködből bíborló napot,
 saját ágyamban addig alhatok,
 míg föl nem kelek vagy meg nem halok.

Sárándi József

FABULÁK

1

Az ember féltében vadnak áll,
 félelme szintén elvadul,
 találat éri? nagy vadász?
 akarna lenni házinyúl.

Tarkón suhintja kéz foka,
imában kér más életet,
támad mindig új indoka,
hogy túlélje az életet.

2

Amott a fűben nyúl fülel,
tapsra vár, s én tapsolok,
nyomában szirmuk vesztve
rémült, legázolt pipacsok.

Margaréták mennybe vágynak,
és ernyőiken szállni le,
hogy mindenikre rátalálna
földben hagyott gyökere.

Pósfai György

ÉLET, KÉPEK

Reakció

Nem volt még nagy a fű, mégis végigszaladt rajta a fűnyíróval. A frissen nyírt fű illata pozitív gondolatokat-émlékeket és enyhe irigységet ébreszt a vendégekben. Vese.

Erőlködve a tűzrakóhely köré hengeríti a fatörzsdarabokat. Nemrég vágatta ki a húsz éve ültetett fát: túl nagyra nőtt, beterítette a szomszédokat, sok munka volt a nyesegetéssel, ősszel a levelek vese eltüntetésével. A hengeres törzset félméteres darabokra vágatta – kényelmes az ülés rajta, természetesség illúzióját kelti, emeli a hangulatot a tűz körül ülve. Csak kicsit nehezek a tuskók, fájós dereka tiltakozik a hengergetés, tuszkolás ellen. Azért megéri.

Elégedetten vese néz körül: a legszebb tavaszi idő jelei a kertben, kezdenek levelezni a fák, friss fűillat, itt-ott estére becsukódó vadvirágok, lusta, kényeskedő macskák, a fészerben a sok száraz fa, a vese tűzrakóhely körül a fatuskók, a bokrok közötti zug sötétedésre még meghittebb lesz.

Az első reakció a készítés volt: mindenkinek beszélni róla, fecsegni, esélyeket mérlegelni, igazolást találni. Aztán ezt hamar, gyakorlatilag egy nap alatt elnyomta, senkinek nem beszélt róla.

A helyzet kétségkívül újszerű, érdekes, és ő nyilván nem lesz olyan, mint mások. Csak az a lényeg, ami a fejben van. A világ úgyszólván pehelysúlyú, virtuális.